

Ötelerden Mektup Mustafa Akçaydan

– H.T. OSMANOĞ · 02 Ağustos 2009

Sevgili Babacığım,
Şimdi en merak edilen yerdeyim
Bir zamanlardı
Seyrederdi âlem beni
Şimdi sonsuzluk yolu başında
Seyrederim ben âlemi
Bir garip Nesimi gibi...

Gülmek dedim
Zorlaşmadan gülmeli insan
Bir kez gülmeyi unuttumu
Bir daha zor güler insan...

Keşkeleri dedim
Çıkartalım hayatımızdan
Dolduralım hayatımızı
Keşkelere hiç yer kalmadan...

Bir yüreğim var dedim
Senin için çarpan bir yürek
Sonsuza dek seni sevecek
Dedim ya babacığım
İnan artık daha da çok seviyorum
Hem Allah'ımı hem Peygamberimi...

Düşler âlemi bana göre değildi
Düşünürdüm hep âlemi var edeni
Severdim kulluğumu
Ödemeye çalışırdım borcumu
Ben ödemişim, ödeyeceklere de ne mutlu...

Anneciğime
Anneciğim derdim
Ben annemi çok severdim
Bunu anlamıştı da yaradan

Bırakmamıştı yalnız beni
Seni beklerken burada...

Hani kardeşiminde bensiz
Canı sıkılır dedim
Bencillik ettim
Onu da yanımda istedim...
Burada şimdi kaldı bir eksliğimiz...

Gözümde kocamandın
Yoktu yapamayacağın
O güzel kocaman yüreğin varken
Hizmetlerin olacaktı muhtaçlara
En iyisinden en güzelinden en sahihinden...

Hani şair demişti ya
"Ayrılıktan zor belleme ölümü" diye
Bilirim ayrılığın acısı yakar seni
Acı ne kadar büyükse
Mükâfatı da bir o kadar bilirsin değil mi...

Dünya bir gölgelik
Gölgelenip geleceksin bilirim
Seni her halinle nasıl da severim
O gül yüzünde gülücüğün
Hiç eksik olmasın Canım babacığım
Gülen yüzünle seni daha da çok severim bilirsin...

Biz seni hep görüyoruz yükseklerden
Bulutlar üstünden değil
Cennet bahçelerinden bir bahçeden
Ete kemiğe bürünmüş bizi göremiyorsan da
Unutma babacığım
"İnsan sevdikleriyle beraberdir"

Sen babacığım babaların şahı
Gönlümün padişahı
Elimde demet demet çiçekler
Yüzümde gülücükler

Bir yanımda anam bir yanımda kardeşim
Cennete girmek için seni bekliyoruz hep beraber...

Dolu dolu yaşamayı
Kimsesiz küçük yavruların başını okşamayı
Hayata ve hayattakilere gülümsemeyi
Keşkesiz bir hayatı
Ben sürmek isterken
En sevgili beni yanına aldı yalnız da bırakmadan
Tüm bunları yaşamayı sana bıraktım
Ben rahatım sen de rahat ol babacığım
En güzele emanetsin...

.....Oğlun, "Mutlu" Muhammet Mustafa AKÇAY

Not: Sevgili Kardeşim Dr. Muzaffer Akçay'ın 2 yıl önce Rahmeti Rahmana Kavuşan oğlu için kaleme
aldığım bir şiir denemesi...